

Pytania prejudycjalne

1. Czy można uznać, że przepisy rozporządzenia [Komisji] nr 2571/97 z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie sprzedaży masła po obniżonych cenach oraz przyznawania pomocy do śmietany, masła i koncentratu masła, przeznaczonych do wykorzystania w produkcji ciast, lodów i innych środków spożywczych⁽¹⁾, rozporządzenia wykonawczego do rozporządzenia [Rady] nr 1255/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych⁽²⁾, stanowią wspólnotowe uregulowanie sektorowe będące odstępstwem od art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r.⁽³⁾ i stojące na przeszkodzie stosowaniu krajowych przepisów o przedawnieniu?
2. Czy art. 3 ust. 3 rozporządzenia nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. należy rozumieć w ten sposób, jego zastosowanie jest ograniczone do przypadków, gdy nieprawidłowości dopuścił się beneficjent dotacji, a przepis ogólny o czteroletnim okresie przedawnienia stosuje się we wszystkich przypadkach nieprawidłowości popełnionych przez kontrahentów beneficjenta i to z uwzględnieniem maksymalnego czteroletniego okresu mającego zastosowanie w uregulowanej rozporządzeniem [wspólnotowym] sytuacji prawnej kontrahentów w ramach wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych?

⁽¹⁾ Dz.U. L 350, s. 3

⁽²⁾ Dz.U. L 160, s. 48

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 15 marca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-133/10)

(2010/C 148/23)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Peere i K. Walkerová, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Komisji 2005/81/WE z dnia 28 listopada 2005 r. zmieniającej dyrektywę 80/723/EWG w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między państwami członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi oraz w sprawie przejrzystości finansowej wewnątrz określonych przedsiębiorstw⁽¹⁾, a w każdym razie nie informując o nich Komisji, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy;

— Obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2005/81/WE upłynął w dniu 19 grudnia 2006 r. Jednak na dzień wniesienia niniejszej skargi strona pozwana nie przyjęła jeszcze wszystkich przepisów niezbędnych do zastosowania się do tej dyrektywy, a w każdym razie nie poinformowała o nich Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 312, s. 47.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 15 marca 2010 r. — Wspólnoty Europejskie przeciwko Région de Bruxelles-Capitale

(Sprawa C-137/10)

(2010/C 148/24)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Wspólnoty Europejskie

Strona pozwana: Région de Bruxelles-Capitale

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 282 traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, a w szczególności wyrażenie „w tym zakresie jest ona reprezentowana przez Komisję”, zawarte w drugim zdaniu tego artykułu, należy interpretować w ten sposób, że instytucja upoważniona jest w sposób ważny do reprezentowania Wspólnoty poprzez sam fakt istnienia upoważnienia, w którym Komisja deleguje na tę instytucję swoje uprawnienia w zakresie reprezentacji przed sądem, bez względu na to, czy w upoważnieniu tym wyznaczono imiennie osobę fizyczną upoważnioną do reprezentowania instytucji, której udzielono delegacji?
- 2) W razie odpowiedzi przeczącej, czy sąd krajowy, taki jak Conseil d'Etat, może sprawdzić dopuszczalność skargi instytucji europejskiej upoważnionej przez Komisję do wszczęcia postępowania, w rozumieniu art. 282 zdanie drugie traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, za pomocą badania, czy instytucja ta reprezentowana jest przez odpowiednią osobę fizyczną, która jest upoważniona do wniesienia skargi do sądu krajowego?
- 3) Ewentualnie, w razie odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, czy art. 207 ust. 2 akapit 1 zdanie pierwsze traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, a konkretnie wyrażenie „któremu pomaga zastępca sekretarza generalnego odpowiedzialny za zarządzanie Sekretariatem Generalnym” należy interpretować w ten sposób, że zastępca sekretarza generalnego Rady może w sposób ważny reprezentować Radę do celów wnoszenia skarg do sądów krajowych?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen Sad Sofia-grad (Bułgaria) w dniu 15 marca 2010 r. — DP grup EOOD przeciwko Direktor na Agentsia „Mitnitsi”

(Sprawa C-138/10)

(2010/C 148/25)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Administrativen Sad Sofia-grad.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: DP grup EOOD

Strona pozwana: Direktor na Agentsia „Mitnitsi”

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w okolicznościach postępowania przed sądem krajowym art. 63 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (¹) należy interpretować w ten sposób, że organ celny jest zobowiązany jedynie do przeprowadzenia kontroli zgodności zgłoszenia celnego z wymogami określonymi w art. 62 tego rozporządzenia, polegającej na tym, że dokonuje on jedynie kontroli dokumentów w zakresie określonym w art. 68 rozporządzenia, aby podjąć decyzję o przyjęciu zgłoszenia celnego wyłącznie na podstawie przedłożonych dokumentów, gdy powstała wątpliwość co do prawidłowości kodu taryfy celnej towaru i do określenia tego kodu niezbędna jest opinia rzeczoznawcy?
- 2) Czy decyzję organu celnego o niezwłocznym przyjęciu zgłoszenia celnego zgodnie z art. 63 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny w okolicznościach postępowania przed sądem krajowym należy uważać za decyzję organu celnego w rozumieniu art. 4 pkt 5 w związku z art. 8 ust. 1 tiret pierwsze Kodeksu Celnego, i to w odniesieniu do całej treści złożonego zgłoszenia celnego, gdy jednocześnie zachodzą następujące okoliczności:
 - a) decyzja organu celnego o przyjęciu zgłoszenia celnego została podjęta wyłącznie na podstawie dokumentów przedłożonych wraz ze zgłoszeniem;
 - b) w ramach dokonywania niezbędnych kontroli przed przyjęciem zgłoszenia celnego istniało podejrzenie, że zgłoszony kod taryfy celnej towaru nie jest prawidłowy;
 - c) w ramach dokonywania niezbędnych kontroli przed przyjęciem zgłoszenia celnego informacje dotyczące składu zgłoszonego towaru, mające znaczenie dla prawidłowego określenia kodu taryfy celnej, były niepełne;
 - d) w ramach kontroli przed przyjęciem zgłoszenia celnego pobrana została próbka na potrzeby sporządzenia opinii służącej prawidłowemu określeniu kodu taryfy celnej towaru?